

respunde la întrebările **Cine? Ce?** d. e. *Ioan vorbește*
Ioan este școlar,

2. Genetivul este cazul, în care stă tot-deauna un substantiv ca atribut (pus pe lângă alt substantiv) și răspunde la întrebarea: a [al, ai, ale] cui? d. e. *Cartea școlarului este nouă.*

3. Dativul este cazul, în care stă un substantiv ca compliment nedrept, îndeplinind înțelesul unui verb sau adjectiv, și răspunde la întrebarea cui? d. e. *Dă cerșitorului această pâine. Copiii sînt supuși părinților.*

Acusativul este cazul, în care stă tot-deauna un substantiv ca compliment drept, spre a complini înțelesul unui verb transitiv, și răspunde la întrebările: **Pe cine? Ce?** d. e. *Tăietorul taie lemne.*

5. Vocativul este cazul, în care stă tot-deauna un substantiv, când arată o chemare sau o mirare, d. e. *Petre vino încoa, O! omule, omule.*

Observare. Relațiunea dintre substantiv și alte vorbe; nepuțîndu-se arăta tot-deauna prin schimbări (flesiuni), se arată prin prepozițiuni, *De aici* cas prepozițional.

Casul prepozițional este acela, în care stă substantivul, când relațiunea dintre dînsul și alte vorbe, se arată prin prepozițiuni, d. e. *Eu sînt în grădină. Ei vine de la școală.*

Deci se vede, că deosebitele forme, ce trebuie să ia un substantiv spre a arăta o relațiune, se pot înfățișa mai multe prin mijlocirea articolului.

Articolul este o vorbă formală, care unit cu substantivul se reduce la însemnătatea unui sufix flexibil. El se adaugă la substantiv spre a determina ființa sau lucrul numit prin substantiv,

II, INTREBUINTAREA ARTICLULUI.

a) ARTICLUL PROPRIU: L, LE, A.

Substantivul, întrebuințat în propozițiune ca subiect, se articulează: